

GORENJEČ.

Političen in gospodarski list.

Vabilo na naročbo. «GORENJEČ» stane za celo leto samo 4 K, za pol leta 2 K, za četrto leta 1 K. Naroča se list lahko vsak dan, in naj se naročnina izvoli poslati upravnistvu.

Gorenjski kmetje, berite in strmite!

Ta teden smo čitali v 36. števil. «Sl. Nar.» članek, v katerem so popisane kaj žalostne posledice pogubonosnega delovanja, katere je vprizoril vsemogočen kapelan. Naši kmetje, zlasti pa oni, kjer imajo tako imenovana katoliška društva in sploh organizacijo na tej podlagi, naj bi pazljivo prečitali ter premislili, kam dovede prevelika zaupljivost našega dobrega kmetskega ljudstva do neizkušenih, a prebrisanih kapelanov in fajmoštrov. To se je sicer godilo na Notranjskem, vendar je tudi za naše bedne odnošaje na kmetih prav pereče in zanimivo gradivo, posebno, ker hoče duhovščina v kratkem času ustanoviti kar dve novi posojilnici, in sicer v Smedniku in v Škofji Loki. Torej čujte, kaj pravi oni zanimivi članek!

V trnovski fari na Notranjskem je več prav premožnih kmetov, kateri so si znali tudi v današnjih kritičnih časih ohraniti svoje premoženje brez dolga.

Sredi Trnovega stoji velika Ovčančeva kmetija. Na prvi pogled si videl, da tu gospodari trda, jeklena, a pridna kmetska roka. Premoženje v najboljšem stanju, brez dolga; hlev, poln lepo rejene živine; na gorah črede ovac; polje lepo in pridno obdelano — to je bil Ovčanec pred nekaj leti.

Bojaželjni pokojni kardinal Missia poslal nam je mladega, neizkušenega, a tembolj srboritega kapelana, Rudolfa pa imenu. Ne bodem popisoval njegovega nesrečnega delovanja v Trnovem. Skrit naj se gredo še tako pikantne dogodbe, skrit naj se gredo senzacionalni romani v primeri s počenjanjem tega božjega namestnika. Ne moremo in ne smemo popisati, kaj je uganjal; saj ako bi pisali popolno resnico — da, krvavo resnico — skrbel bi s konfisciranjem državni pravdnik, da ne pride škandalozna resnica na dan. V srcih preprostega ljudstva pa ostanejo Rudolfovi doživljaji neizbrisni, kakor ostane neizbrisno, da so kanoniki, škofje, kardinali in vlada vse to vedeli in vse molče dopuščali.

Takoj po prihodu semkaj razdvojil je Rudolf ljudstvo v dva tabora. Kar čez noč nastali sta dve stranki, libe-

ralna in klerikalna. Okoli sebe zbral je večinoma analfabete, ljudi, s katerimi je počel, kar je hotel. Seveda jih je izkoriščal do mozga in krvi! Kdor ni trobil v njegov rog, je bil proklet, izgubljen liberalec. Rudolf je imel kaj dober nos — to se mu mora pustiti — izvohal je takoj vsakega, ki je imel kaj pod palcem. S pomočjo trdnih kmetov ustanovil je posojilnico in hranilnico. Razume se, da so bili v odbor voljeni sicer pošteni, a neizkušeni kmetovalci. Tako je bil kot načelnik posojilnice izvoljen zgoraj imenovani kmetovalec «Ovčanec». Sploh je kapelan Rudolf Ovčanca, Oštarja iz Velike Bukovice in neko tretjo osebo izbral za svoje žrtve, in ni jih izpustil iz svojega objema, dokler jih ni izprešal kot citrone. Ovčanec je bil v hudi borbi z liberalno stranko po volji kapelanovi od našuntanega ljudstva za nadžupana izvoljen. Nato je ustanovil nepotrebni konsum, in zopet je Oštar, odnosno Ovčanec imel glavno besedo v konsumu. Reveža! Opazila nista, da padata z grozno hitrostjo v propad, iz katerega ni rešitve. Faktum je, da bi bil šel konsum rakom žvižgat, ako bi bil kapelan Rudolf le še dva meseca v Trnovem ostal. Iz najhujšega položaja ga je s težavo rešil poslovodja Škrl. Kapelanu Rudolfu pa še ni bilo dovolj. Sezidal je velikansko trinadstropno hišo, a zmanjkalo mu je denarja. Njegova «brihtna» butica jo je pa takoj pogodila. Ovčanec, Oštar in tretja oseba prevzeli so jamstvo, in Rudolf je bil rešen. Ko je Rudolf opazil, da jemlje hudič celo njegovo na katoliški podlagi ustanovljeno organizacijo — da, slednjič je bil celo v ljubezni nesrečen — imenoval ga je škof Bonaventura Jeglič za župnika v Begunjah. Kmalu nato je dobil mastno faro — Čatež — na Dolenjskem. Med tem, ko župnik Rudolf v Čatežu pobija purane po polju — na svoje nesrečne žrtve je pozabil, odkar je za zahvalo za svoje početje dobil župnijo — vknjižili so se kar čez noč nekateri upniki na premoženje gori imenovanih mož v prid Rudolfu. Ako se ne motim, vknjiženo je na Ovčančevo premoženje osemnajst tisoč, na Oštarjevo osem tisoč in na premoženje tretje osebe dvanajst tisoč. Slednjič sta Ovčanec in Oštar izpregledala — a žal, prepozno! Uvidela sta, da mora prej ali slej priti do žalostnega konca, do poloma, in odločila sta se, izseliti se v daljnjo Ameriko. Ovčanec je peljal vso svojo živino naprodaj v Divačo — da si tako pridobi denar za potovanje. A

še tukaj mu ni bila usoda mila, prodal je le dve živinčeti. V ponedeljek se je odpeljal nekajdaj premožni imenitnik met s svojim dvanajstletnim sinkom v Ameriko iskat delo. Doma pa joče žena s kopico nepreskrbljenih otrok. Na daljno pot pa ga spremlja — si tudi iskat dela — njegov najboljši konzumni prijatelj Oštar. Namesto da binaprej pridno gospodarila — spravil ju je kaplan na beraško palico. Prej ugledna, trdna kmeta, sta morala iti za hlapca v Ameriko. — Ker imajo ravnokar misijon v Čatežu — priporočamo misijonarjem, naj jim župnik Rudolf saj deloma razkrije svojo kosmato vest in misijonarji bodo prepričani, da niti v osrednji Afriki ne dobe večjih grešnikov. Katoliška cerkev pa naj sama sebi pripiše posledice počenjanje takih božjih namestnikov.

Posojilnica za Bled in okolico.

Na Bledu imamo sedaj dva denarna zavoda. Odbor «Posojilnice za Bled in okolico» se čuti dolžnega z letnim računom za leto 1902 podati nekaj pojasnil, da izve slavno občinstvo položaj naše posojilnice in pa potrebo nove hranilnice «za blejski kot» v farovžu.

Naša posojilnica deluje že sedem let in je dosedaj vsem potrebam, kolikor jih je od manjšega denarnega zavoda zahtevati, popolnoma zadostovala in bo to tudi v bodoče in sicer vedno bolje.

Poroštvo za vloge je pri naši posojilnici tako veliko, da so vsake izgube nemogoče. Ne samo, da vsi člani jamčijo z vsem svojim premoženjem, posojilnica si je tudi tekom svojega obstanka nabrala nad 7878 K lastnega premoženja. Vložniki so dobivali na vloge po 4½ odstotka obresti, kakor je po Slovenskem v posojilnicah vobče navadno. Zaradi večje varnosti vlog nova farovška hranilnica, ki še nima nikakega lastnega imetja in si ga pri malem prometu tudi pridobiti ne more, gotovo ni bila potrebna.

Tudi glede posojil je naša posojilnica popolnoma zadostovala. Uradovalo se je popolnoma nepristransko ne glede na politično mišljenje prosilca, temveč edino le

z ozirom na varnost posojila, kar more potrditi ugleden mož duhovniške stranke, ki tudi vedno deluje pri našem zavodu.

Obresti, ki se zahtevajo od dolžnikov, so take, kakor tudi pri podobnih klerikalnih zavodih povsod običajne, tako da tudi višina obresti nikakor ne more upravičiti ustanovitve nove hranilnice. Naša posojilnica posluje že sedem let takorekoč z jednim odstotkom, ki ostane v posojilnici, in si je tekom tega časa, četudi delujejo vsi odborniki brezplačno, pridobila le okrog 7878 kron premoženja, svoto, ki pri posojilničnem prometu nikakor ni pretirana, vendar pa za varnost vlog že zadostna. Če sedaj farovška hranilnica deluje le s pol odstotkom, je to gotovo le iz namena, da lažje konkurira z nami. Lastnega imetja tako nikdar ne pridobi in gotovo bo kmalu prisiljena zvišati obresti posojil ali pa znižati obresti vlog.

«Slovenec» se je osmelil pisati v štev. 245 iz leta 1902 o živi potrebi novega zavoda, seveda ne navaja nikakega vzroka. Ker «Slovencu» manjka dokazov za potrebo nove farovške hranilnice, mu hočemo z nekaterimi dejstvi pomagati.

Potrebo nove hranilnice utemeljujejo prazni predali konzumnega društva. Pred ustanovitvijo farovške hranilnice se je obrnil odbor konzumnega društva tudi do nas s prošnjo za posojilo. Ker smo prepričani, da konzumno društvo s svojimi podružnicami ni na zdravi podlagi, in ker nikakor nismo hoteli priti v nerodni položaj, kdaj tirjati tožbenim potom svoje posojilo od kakih 200 članov konzumnega društva, smo odklonili posojilo, pač pa smo bili pripravljene, dati denar na dolžno pismo, katero bi bili podpisali predsednik konzumnega društva in dva odbornika. Odbor tega ni hotel storiti. Kako hočemo zaupati konzumu mi, ki smo prepričani, da ne stoji na trdni podlagi, če mu ne zaupa niti odbor društva sam. Naši vložniki nam gotovo ne bodo zamerili, da previdno ravnamo s tujim denarjem, o tem imamo lahko vest. Ker pri novi farovski hranilnici tega pomisleka nikdar ne bo, naj vsak, kdor ima kaj denarja naložiti, premisli, kje je denar v večji varnosti.

Nova hranilnica po naši sodbi nikdar nspjevati ne more; propadla bo s konzumnim društvom vred. Nam se

PODLISTEK.

Mara Slemenova.

Spisal Josephus.

III.

Tam neke v daljavi temni
zvon odmeva mi glasan ...
Morda meni, morda tebi
že naznanja zadnji dan.

E. Gangl.

Oba sta molčala. Mara je bila silno razburjena, Košir nič manj. —

«Rudolf, vprašam te, ali je to življenje, kakršno zijem jaz? Ne, to se ne pravi živeti, počasi umirati, je primeren odgovor. Vroča kri, ki se burno pretaka po mojih žilah, se upira tako počasni smrti. — Sicer pa jaz tudi dela nisem privajena. Pa bi se vendar lahko privadila tudi težavnejšemu delu in neizrečeno bi bila srečna, ker z delom bi bilo vsaj nekoliko olajšano moje bedno stanje. Toda, kakor nima sedanost za me nič mikavnega, enako se nimam nadejati v bodočnosti prijetnih dni. In najbolj me boli, da se midva ne bova združila nikdar — nikdar! — Vsako upanje je prazno, najine sanje so se izpremenile v puhle pene in neumno bi bilo upati, da bodeva kdaj združena: Toliko ne bova imela nikdar, da bi mogla živeti, kakor se spodobi omikanim ljudem. Tvoja služba donša prepričle dohodke. Ako pa primanjkuje omikanim tistega, kar mu je neobhodno potrebno za življenje, tedaj mu je slednje edino — še velika muka!»

Košir je molčal in nemo zrl predse.

Lahna rdečica je iznova oblila Marino lice in nežno je vprašala Koširja:

«Rudolf, povej mi odkritosrčno, ali me res ljubiš?»

To vprašanje je iznenadilo Koširja in odgovoril je nekoliko razburjen:

«Je-li mogoče, Mara! Ti dvomiš nad mojo ljubeznijo? Življenje bi dal za-te!»

«Verjamem, verjamem!» se je hitela opravičevati.

«Potem pa le pojdi z menoj! Tudi tebi ne obeta življenje nič prijetnega, tudi ti živiš v vednih skrbeh in težavah — in zboljšalo se ti ne bode nikdar. Čemu torej umirati polagoma, ko naju lahko reši eden trenutek tega gnusnega življenja?»

Košir in Mara sta že premnogokrat govorila o samomoru, dasi besedi nista nikdar obračala nasé. Rudolf je ob takih prilikah v vzvišenih besedah pojasnjeval Mari, da je vedno dovoljeno umoriti samega sebe, ako se nam zdi življenje neznosno. Vse se zgodi po volji božji, tedaj tudi samomor. Tako je trdil Košir v svoji zaslepljenosti, a ne pomislil, da Bogu, večnemu Sodniku, ne gre segati v roko.

Kakor rečeno, Košir je večkrat besedičil o samomoru, dasi nikdar ni mislil sebi končati življenja. No, saj nekateri možje imajo večkrat bedaste in napačne nazore, pa jih vendar ne izvršujejo, kakor imajo mnogokrat pametne in trezne misli, pa se tudi ne ravnajo po njih.

Dalje ...

vidi ta možnost zelo velika, saj je jedna podružnica že nehala delovati.

Velik vzrok, da je bila nova hranilnica «živa potreba», je gotovo tudi, da bo odsedaj ložje ostala marsikaka hranilnična knjižica med «živimi podarjena», kakor se je to zgodilo v Kranju.

In potem se nam čudno zdi, da se ne dajo pravila od te prepotrebne farovške posojilnice med stranke. Nek izvleček teh pravil je razvideti iz hranilnih knjižic, kjer se nahaja točka, da v tridesetih letih zapade vloga; to se nam jako strašno vidi, da celo vloga zapade.

Se jedno dejstvo, kako se navadno posluje v farovških posojilnicah, tu navedimo. V Gorjah se je izplačala velika svota vloge brez posojilnične knjižice in brez dovoljenja lastnika drugi osebi. Ta lastnik je prišel potem k podpisanim načelniku naše posojilnice prositi za svet, kaj naj stori, da nazaj dobi svoj denar. Tako poslovanje je mogoče le v farovžu, seveda na katoliški podlagi.

Mislimo, da smo potrebo nove hranilnice zadostno pojasnili; sodbo o tem pa prepuščamo sl. občinstvu.

Za odbor «Posojilnice za Bled in okolico»:

Jakob Peternel, načelnik.

V Kranju, 21. februarja.

Obletnica. Dne 28. t. m. je minulo 50 let, odkar je krojaški pomočnik Lubinyi poskusil umoriti našega cesarja na izprehodu. Lubinyi je namreč priskočil in cesarju sunil zadaj vrat nož, ki je zadel le ob zapono vojaškega ovratnika. Dunajski meščan Etterich ga je prijel in izročil policiji napadalca. Lubinyija so obesili.

Državni zbor je razpravljal o brambni predlogi, ki je bila sprejeta z dvetretjinsko večino. — Slovenski poslanec Plantan je interpeliral vlado glede nečuvenga postopanja tržaškega namestnika napram Ricmanjcem. — Poslanec dr. Tavčar je v četrtek interpeliral vlado radi zaplenjenja v «Slovenskem Narodu» obelodanjenega podlistka «Zrtev razmer».

Rusija se oborožuje? Vsa poveljstva so menda dobila ukaz, naj imajo pripravljene svoje čete.

Razne politične vesti. Nadvojvodinja Elizabeta je dne 13. t. m. umrla. — Angleški kralj Edvard je zopet bolan. Morali ga bodo zopet operirati. — Avstrijsko-ruski reformni načrta glede Macedonije so se že razposlali vsem velesilam. Ko jih te odobre, predlože se turški vladi. — Ogrski brambovski minister se bo dvobojeval s poslancem Lengyelom, katerega je v zbornici imenoval lažnika. — Papež Lev XIII. je včeraj obhajal 25letnico papeštva.

Gibanje v Macedoniji.

Čimdalje bolj napeto zre skoro vsa Evropa na Balkan. Ne le Avstrija, Rusija, balkanske države, Italija in Grška, celo Francoska zelo pazljivo zasleduje gibanje v Macedoniji. Vse države so edine v tem, da vstaje v Macedoniji ne bo mogoče kar tako udušiti, vendar je treba storiti kaj, da se požar vsaj nekoliko omeji ter se ne raztegne na sosednje države, zlasti na Bolgarijo. Bolgarija nosi neprijetno avstro-rusko obveznost glede položaja, kakršen je na Balkanu; ona mora takorekoč z vezanimi rokami gledati, kako se Turčija pripravlja na vojno; ona pa tudi ne more kar tako prezirati macedonskega gibanja. Čez mejo uhaja na Bolgarsko na stotine macedonskih begunov. Poleg tega, da mora skrbeti zanje, jo Turčija še dolži, da popihuje vstajo.

Dan za dnem prihajajo iz Macedonije vesti o nečloveški grozovitosti, s katero gospodarijo Arnavti med ubogim prebivalstvom. Te dni so izkopal mrliča in ga razsekali na drobne kosce. Otroci umrlega so potem stražili razsekano truplo svojega očeta, da ga niso požrli psi. Take so turške reforme. Turčija je poklicala vse rezervnike pod orožje. Z vojaško silo hoče zdušiti nevarno gibanje, na reforme niti ne misli. Turčija skrbno zakriva mobilizacijo svoje armade. V stiski je tudi Bolgarija, narod zahteva, naj se pomaga Macedoncem, vlada bi pa rada ostala nevtralna. Srbija se tudi oborožuje, Grška je menda ponudila Turčiji svojo pomoč proti Macedoncem.

Vstasi delujejo s svojimi odseki s podvojena naglico. Pred kratkim se je vršil skupni sestanek, na katerem so se sklenile vse potrebne priprave za splošno vstajo. Člani tega odbora so se razšli v vsa večja bolgarska mesta, da skličejo v ta namen potrebne shode ter tu nabirajo prispevkov. V Tirnovi se je dne 2. t. m. vršil velik shod, katerega se je udeležilo na tisoče meščanov. Izvolil se je odsek tridesetih najuglednejših mož v okraju pod predsedstvom metropolita, ki so takoj začeli nabirati prispevke za vstajo. Bolgarska vlada je proti tem agitacijam brez moči, ker se gibljejo v postavnih mejah, a bi zavrelo po celi deželi, ko bi se jih hotelo preprečiti z nasiljem. Vendar je sklenil ministerski svet, da takoj proglasi obsedno stanje, ako bi delovanje macedonskih odborov motilo mir in red v državi. Seveda vstasi ne mirujejo. Macedonski odbor je pozval vse bolgarske častnike-Macedonce, da odpovedo službo in prestopijo k vstašem. Bolgarska vlada je dala na to zapreti vse glavne voditelje macedonskih odborov.

Čete, ki jih je poslal turški sultan, delujejo spoznamno z domačo policijo, ki obstoji večinoma iz krutih Arnavtov. Ti pomirjujejo ljudi po turški navadi. Pri komur čutijo denar, ga zgrabijo kot člana macedonske vstaške zveze ter se mora bogato odkupiti ali ga pa vržejo v ječo. Na ta način so polovili domoljubne inteligence kakor duhovnikov in učiteljev. Prebivalstvo bo tako res ugnano, ker ne bo imelo voditeljev. A kako dolgo more to trajati! Prebivalci so sedaj res mirni, ker se ne upajo iz hiš, a tembolj kuhajo sovraštvo v svojih srcih. Ko bo nasilje priklopelo do vrhunca, bo tem huje počilo. Potem ne bo več «reformiral» ne sultan, ne posredujoče velevlasti, temveč ljudstvo samo. — Macedonci se sedaj ne ozirajo nič več na to, ako jim bo pomagala kaka tuja vlast ali ne, temveč hočejo delati na svojo pest. Zavest imajo, da se sedanje razmere morajo izpremeniti, ako treba, tudi z rekami krvi.

Turki so postavili na bolgarsko mejo 30.000 pešcev in 2000 jezdecev. Turčijo skrbi najbolj denarna stvar, ako pride do vojne. — Vse se oborožuje na Balkanu, ker se pričakuje na spomlad vojna v Macedoniji.

*

Vest o oboroženju avstrijske armade se morda tudi obistini. Na spomlad se menda oboroži nekoliko vojev naše armade, ki odpotujejo proti Macedoniji. Rusija, Avstrija in Italija bodo skupno postopale proti Turčiji.

Dopisi.

Iz Cerkljan. Pri teh rednih prekucijah v Cerkljah je prišlo sedaj mnogo občanov do prepričanja, kam dovede taka zaslepljenost in kako daleč bi pokopali občino, ako se ne ustavi to brezsravno delovanje. Na dan prihajajo večinoma še vedno stare stvari; občinski odborniki vedo celo povedati (ko bi bilo treba navedejo se lahko imena), da se je obetalo vsakemu agitatorju iz občinske uprave nagrade po 60 kron. Kako in komu so jih izplačevali, si vsak čitatelj lahko misli nekaj. Rečemo le toliko, da vsakdo ni bil tako srečen. (Šipic že ne. Opomba pisatelja.) Da se je moralo goditi nekaj posebnega, govore o tem glasno občinski računi. Miha Šipic je bil eden najstrastnejših agitatorjev. Ko se pa pri volitvi župana ni ugodno izrazil v omejene trojice korist, napadli in težko ranili so ga še tisti večer, tako da je moral več mesecev obžalovati svojo zmoto v ljubljanski bolnišnici. Sedaj Šipic dobro ve, kdo je bil taista hudoba, ki ga je toliko časa lovil s sladkimi obljubami, da ga je zvalil v past, iz katere se še sedaj ne more rešiti. Le toliko se je naučil pri tem prevratu, da sedaj ve ceniti, kaj je človek — ali hudoba. Županu pa dela sedaj zopet visokoučeni pisar preglavico; dela prav malo ali celo nič, ker vedno trdi, da ima premajhno plačo. Ženske pri županu pravijo, da večinoma spi in žre kakor maček. Žraven pa preti, ako ga pahnejo, da jim bo še bolj zmedel štreno. S 1. februarjem je v svoji prevzetnosti odpovedal službo. In zakaj? Zato, kakor že zgoraj omenjeno, mu gledajo sedaj vedno bolj na prste, ker kuratela je kuratela. — Vsakdo se boji za svojo kožo —

kurator je pa neizprosni! S tem hoče ta imenitni fant z birtomom nekako terorizirati občinski odbor, potem bi laže tulil po vaseh kakor zdivjani lev. Zaradi tega je moral že večkrat plačati denarno kazen za domače uboge, saj je sam tudi ubog in kot takemu izplača se kazen iz ubožnega zaklada zopet lahko nazaj. Saj se poznamo. Kos pa, odkar so mu razrušili »sparkaso«, hodi okrog kakor obupan; nikjer nima obstanka, v mislih mu je vedno porotna obravnava. Kako pač izpade za te osrečevalce našega ljudstva?

Iz Trboj. Dne 1. januarja t. l. ponoči je 11 fantov iz Moš in Trboj naskočilo hišo posestnika Franceta Kalana v vasi Žerjavek, metalo kamenje na streho, bilo s kolmi in vilami po vežnih vratih in metalo skozi okna kamenje v sobo, v kateri je sedel gospodar s svojo družino. Domači so se kar od strahu tresli. V petek, dne 13. so bili ti ponočni razgrajči obsojeni, in sicer: France Zor na 14 mesecev; France Molja, Jožef Žun, France Florijančič, vsak na 1 leto; Jakob Zlate, Josip Petoč in Valentin Zor, vsaki na 11 mesecev; Jakob Zor, Martin Jeriša, France Burger in Anton Bonča, vsak na 9 mesecev. Vsi so bili obsojeni v težko ječo. Vseh 11 fantov je pri razpravi soglasno pripoznalo to kaznivo dejanje, vendar ni hotel nihče izmed njih povedati, kdo jih je k temu nagovorjal.

Z Dovjega. Minulo je že leto, odkar smo zadnjič omenili v »Gorenjcu« naše gasilno društvo. Mislili smo takrat, da se bodo razmere izboljšale, ker smo dobili novega načelnika. A žalibog, zmotili smo se; vsled tega smo primorani napisati zopet par vrstic. Naš sedanji načelnik postopa kaj samolastno. Pri prejšnjem načelniku je bila navada, da je predložil celemu društvu precej po novem letu račun, koliko je imelo društvo dohodkov in stroškov. Obenem smo se tudi domenili, kdaj in kje bode napravilo društvo predpustno veselico. Vsak je pri tej priliki lahko povedal svoje mnenje. Ni pa tako pri sedanjem načelniku. Letos je napravil veselico brez vednosti društva prvo nedeljo po božiču. Izvedeli smo to šele par dni poprej. Od nedelje do nedelje čakamo, da bi nam predložil račun, toda do danes brezuspešno. G. P. je poslal 8. t. m. načelniku polo s šestimi podpisi, da naj predloži do 15. t. m. račun. Toda 15. februar je minul in mi še vedno čakamo. Kaj je temu vzrok, še danes ne vemo. Zvedeli pa bomo kmalu, ker potrpljenje društvenikov gre h koncu. Opominjali ga ne bomo več, temveč obrnili se bomo drugam. Pri neki priliki se je celo izrazil nasproti g. županu in podnačelniku, češ, v sredo zvečer bom predložil račun. G. P. pa je temu ugovarjal, češ, da bilo boljše, ko bi ga predložil eno nedeljo, ker društveniki so večinoma kmetski in tovarniški delavci, ki bi se med tednom le težko udeležili zborovanja. Odgovoril pa mu je, da za to zadostujejo le trije možje. Gospod načelnik, če mislite, da je tako prav, tedaj le poskusite! Na svidenje! Več gasilcev.

Iz Senožeč. Senožeški pevci napravijo v nedeljo dne 22. t. m. v prostorih na »Stari pošti« veselico s plesom in igro. Na sporedu je petje in šaljiva prizora: »Gospod režiser« ter »Čevljar in krojač«, potem ples. Začetek ob sedmih zvečer. Čisti dobiček je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda.

Novičar.

Na Gorenjskem.

Poročil se je v Železnikih g. Anton Globočnik, z gospico Lino Bonceljevo, hčerko g. Josipa Boncelja, trgovca v Železnikih. — Gospod Ivan Globočnik, c. kr. davčni oficijal v Radovljici, se je poročil z gospico Mici Dremelj iz Boštanja.

Kdo hujska? Kot uvod svojemu dopisu iz Kranja v zadnjem »Slovenskem Listu« je napisal kranjski dekan nastopne besede: »Odkar izhaja v Kranju »Gorenjec« se širi okolu mesta surovost«. Ker Koblar seveda ni mogel podpreti svoje trditve z nikakim dokazom, zato jo izkuša opravičiti s pavšalnim sumničanjem, da »Gorenjec« hujska k pretepom in da je že g. okrajni glavar postal pozoren na vse te pretenje. Ni nam treba še posebej povdarjati, da je jedno kakor drugo prav grda

laž. Kaj imenuje Koblar »hujskati k pretepom«? Koblarja smo sedaj ravno že štirikrat posvarili, da naj »Slovenski List« vendar enkrat jenja na tako lažniv in lopovski način, kakor že večkrat po novem letu krasti čast posameznikom, rodbinam, poštenim ženam in umrlim osebam, ker si bodo sicer morali prizadeti ali njih svojci, če ne bo miru, iskati zadoščenja, primerne nezasišanim in neotesanim zasramovanjem v »Slovenskem Listu«. To imenuje kranjski tehant hujskanje k pretepu. No, Koblar naj si zapomni, da nam dotičnikov ni treba hujskati, ker sami vedo prav dobro, kaj jim je treba storiti in ker bodo tudi sami potrebno ukrenili, da se bodo obranili onih nesramnih in ob enem neutemeljenih izzivanj. Dostojen človek ceni svojo osobno čast nad vse, in če se proti zavratnim revolverskim napadom ne more braniti niti v listih niti pred sodiščem, potem seže po drugem sredstvu, da izbije revolver iz umazane roke. Mi smo bili vedno za dostojen boj in če se bo tudi Koblar držal tega načela, mu ne bo treba klicati na pomoč oblasti, ki bi imela pač mnogo več povoda obračati pozornost na notorično in splošno hujskanje v »Slovenskem Listu«, kakor na »Gorenjčeva« svarila, ki se vsa obračajo edino le na Koblarjevo osebo. Izrečno še povdarjamo, da je ta svarila prinesel naš list šele po novem letu, ko so lumparije »Slovenskega Lista« dosegle višek infamnosti. Koblar pa namigava, da se vsled tega »Gorenjčevega« hujskanja k pretepu širi surovost okolu mesta, odkar je začel izhajati naš list — ki je pa že v IV. letniku! Tako bi rad Koblar obesil »Gorenjcu« na vrat tudi že vse one surovosti, napade in pretepe, ki se vrše v kranjski okolici in katere uprizarjajo surovi klerikalni kmečki fantalini. — Sedaj pa pogledjmo, kdo res hujska, tako v mestu, kakor v okolici. Že nekaj let sem vsled smešnega rogovilenja kranjskih malkontentov ne živimo v Kranju v najprijetnejših odnošajih. A prej so se vendar po končanih volitvah polagoma pomirili duhovi, odkar je pa v jeseni l. 1900 prišel v Kranj Koblar kot novoimenovani župnik in dekan, od takrat sploh ni več miru. Hujska se na prižnici, hujska se po listih in dela razpor po mestu. Koblarjevo glasilo »Slovenski List« ni bilo nič manj kakor petkrat obsojeno radi lažnivih in razaljivih dopisov aliotic iz Kranja in prihodnji mesec bo že zopet stala ta umazana cunj pred porotniki. In prav v zadnjem času so vsled izzivajočih pridig in naravnost poživljenih napadov v »Slov. Listu« nastale v Kranju tako napete in žalostne razmere, kakor niso nikjer na Kranjskem. Bati se je vsak čas, da prenapeta struna počí. Ozmimo se še v bližnjo okolico v Čirče. Občinski odbor občine Hrastje je sklenil prositi za jednorazrednico v Hrastju. Vsled tega je »Slovenski List« nesramno napadal župana Strupija v Čirčah in mahal po kranjskih liberalcih, ki se za to šolo niti brigali niso. Koblar je v Čirčah priredil shod zoper naprošeno šolo in govoril je strastno o tej zadevi na prižnici. Vsled tega je v Čirčah vse pokoncu. Župan ni več varen svojega življenja. Pričakoval ga je že nek falot z revolverjem in ponoči tulijo krog njegove hiše pijani primojdusevci, ki kličejo njega in njegovega sina na »korajžo«. Županovega sina so napadli Čirčani v neki kranjski gostilni, »Slovenski List« pa šunta naprej in laže, da je mladi Strupi te dni lopnil po roki s pripravljenimi gnojnimi vilami nekega fanta, ker slednji na njegov poziv ni hotel stopiti na »liberalno stran«. Tako smo menda zadostno pojasnili neznosne razmere, cenj. bralcem pa mirnim srcem prepuščamo odgovor na vprašanje, kdo je zakrivil te uprav kanibalske odnošaje in kdo hujska?

Koblarja je sram! »Tedaj vendar enkrat!« si pač mislijo »Gorenjčevi« bralci. Toda počasi! Zastonj pričakujete, da bi se naš tehant res poboljšal. Sram ga je sicer, kakor je sam povedal pri nedeljski pridigi, a on se ne sramuje lastnih dejanj, temveč njega je le zato sram, ker v njegovi fari izhaja — »Gorenjec«! Ker nismo prijatelji »returkuč«, zato nočemo vračati svojemu župniku z enako ljubeznivostjo, temveč hočemo rajše pojasniti, zakaj je prečastiti v cerkvi na tako drastičen način dal duška svojim čutilom napram našemu listu. V dopisu iz Tupalič v zadnjem »Gorenjcu« omenja nek

dopisnik mimogrede, da se baje olševski župnik zato neče preseliti na Primskovo, ker tam bolj mastne »štiftane« maše opravlja kranjski dekan sam in bi župniku prepustil le beračijo, z eno besedo, da zato ne mara na Primskovo, ker bi imel premalo dohodkov. To in nič drugega je hotel dopisnik povedati, a »štiftane« maše so tako razkačile Kobljarja, da je v nedeljo kar besnel zoper »Gorenjca«. Povedal je, da on bere vsako leto samo eno štiftano mašo na Primskovem, da naš list tedaj laže, da piše zoper vero in duhovnike, da se on sramuje »Gorenjca« i. t. d. Kar se tiče trditve, da pišemo zoper vero in duhovne, se s Kobljarjem ne bomo več pričkali, ker smo svoje stališče v tem pogledu že dostikrat pojasnili. Pač pa opozarjamo dekana, da le oni laže, ki vedoma govori ali piše neresnico, kakor n. pr. njegov že šestokrat kaznovani »Slovenski List«, ki namenoma prinaša največje laži. Kakor naravno, se more uredništvo glede vsebine dopisov zanašati edino le na verodostojnost poročevalcev in prav lahko je mogoče, da priobčimo, kakor se to pripeti vsakemu listu, kedaj kako neresnico. Če se pa kaj takega zgodi, smo vsegdar pripravljani lojalno popraviti krivico, če se je tudi zgodila Kobljarju, kajti vedoma a nikdar ne ponatisnemo neresnic. Ker smo se uverili, da ona trditev glede štiftanih maš v tupaliskem dopisu, v kolikor se tiče Kobljarja, ni istinita, zato jo tem potom tudi radi popravljamo. Popravljamo pa še enkrat, da je naš dopisnik s svojo opazko le toliko hotel namigniti, da Primskovo malo nese, ker ostane preveč v kranjskem farovžu. V Primskovski cerkvi je namreč nad 180 štiftanih maš. Najboljše štiftano mašo (o drugi, ki je združena z biro in nese krog 20 gl., molčimo) ima g. dekan za okrog 8 gl. Boljše bereta kranjska kapelana in le slabše po goldinarji ali nekaj nad goldinarjem milostno odstopita dotičnemu vpokojenemu župniku. Cerkevno posestvo daje kranjski dekan v najem in vleče letne najemščine 240 gl. Tako ima vsakokratni primskovski župnik z ozirom na skromno pokojnino »za živeti premalo in za umreti preveč«. Penzionisti se branijo tako žalostne fare in Primskovljani so nezadovoljni, ker nimajo stalno nameščenega »gospoda«. V tem pogledu bi Kobljar marsikaj lahko ukrenil, česar bi se mu ne bilo treba sramovati. — Ker Kobljar tako strastno sovraži laž, da se celo radi nena-meravane neresnice sramuje »Gorenjca«, ga pozivljemo, da naj tudi on popravi vse one grde, ravno v zadnjem času v »Slovenskem Listu« izvarjene laži iz Kranja. Žalibože imamo le malo upanja, da bi ga naš vzgled izpodbudil, kajti mož se pač brez potrebe sramuje pezdircčka v očesu svojega bližnjega, nikakor pa ne velikanškega bruna in hloda v svojem lastnem očesu.

Veteransko društvo snujejo v Kranju. V nedeljo se je vršil v gostilni »pri Weinbergerju« ustanovni shod. Pravijo, da se je oglasilo že 70 članov.

Opozarjamo še enkrat, da se vrši prva maškarada »Gorenjskega Sokola« ali »Barnum & Bailley« danes zvečer. Nikdo naj ne zamudi ogledati si je, ker mu ne boše žal.

Škofjeloško gasilno društvo je izvolilo na občnem zboru minulo nedeljo posestnika in trgovca I. N. Kocelija soglasno svojim častnim članom za zasluge, katere si je pridobil tekom 27 letnega neprekinjenega delovanja kot društveni blagajnik.

Potres smo čutili minuli ponedeljek zvečer par minut pred 9. uro. Posebnega strahu ni napravil nobenega. — Iz Radovljice se nam poroča, da so ondi 16. t. m. ob 9. uri zvečer čutili precej močan potres, in sicer od juga proti severu, trajajoč eno sekundo. — Iz Selc nad Škofjo Loko nam poročajo: Dne 16. t. m. zvečer ob 8.59 uri smo čutili podzemeljsko bobnenje in nato se je streslo nekoliko. Nesreče ni bilo posebne in tudi strahu ne posebnega.

Iz Selc. V nedeljo 15. t. m. je priredilo »Slovensko bralno društvo« v Selcih predpustno veselico s petjem, tombolo, srečkanjem, šaljivim prizorom in z nekaterimi kupleti, katere je pel narodni pesnik Pestotnik. Udeležba je bila nepričakovano mnogobrojna in skoro iz vseh krajev naše občine. Posebno sta bili zastopani bralni

društvi v Dražgošah in v Dolenji vasi. Vladala je neprisiljena zabava in vsi udeležniki so bili s tem večerom tako zadovoljni, da so glasno izražali svoje veselje: To je res prijetna zabava. Dobitki so bili nekateri prav lepi in nekateri tudi šaljivi. Vrli selški pevci pa so vmes zapeli lepe slovenske pesmi. Za sklep pa so se vrtili veseli pari dolgo v noč. Posebno smo bili presenečeni, da se ni na udeležbi prav nič poznalo, ker je ravno ta večer napravila »Marijina družba« svojo zabavo na katoliški podlagi, ki pa ni nič škodovala naši veselici. Hvala zato vsem obiskovalcem našega društvenega življenja in veselici.

Umrli je v Spodnji Šiški dne 15. t. m. po vsem Gorenjskem dobro znani potovalec in lovec, g. Edvard Pogačnik, v starosti 59 let. N. v m. p.!

Važna in umestna obsodba ljubljanskega škofa in »Slovenca«. Ljubljanski »Slovenec« je pred kratkim pisal, da obiskujejo elitne plesne slovenske inteligence tudi ženske iz št. 13, potem pa je par dni pozneje pristavil še, da pozna liberalne gospe, ki stoje še mnogo nižje kakor ženske s št. 13. — V zadnji seji občinskega sveta stolnega mesta Ljubljane je g. dr. K. Triller v v daljšem in izbornem govoru ožigosal to farsko lumparijo ter stavil naslednji predlog: 1.) Izraža se gospodu knezškofu ljubljanskemu svoje globoko obžalovanje nad brezumno frivolnostjo, s katero se je drznilo njegovo glasilo »Slovenec« blatiti slovensko ženstvo; 2.) sklene, da se občinski svet in mestni magistrat v znak ogorčenosti ne udeležita, izvzemši cesarske maše, oficijelno nobene cerkvene slavnosti in prireditve toliko časa, dokler ne dobi napredno meščanstvo oziroma ženstvo zadostne satisfikacije; 3.) naroča mestnemu magistratu, da pri vseh uradnih razpisih in razglasilih prezira škofovo glasilo »Slovenca«. Predlog je bil soglasno sprejet. — Pri porotnih obravnava meseca marca se bodo vršile tri obravnave proti znanemu poštenjakoviču dr. Lampetu in proti »laufpursu« Štefetu, ki sta obsojena radi častikraje.

Predpustne veselice. Gasilno društvo v Stari Loki napravi na pustni torek v prostorih g. Marije Jelovčan večerno zabavo s petjem in burkama: »Naravni način ozdravljenja« ter »Kraljestvo za jeden frak«. — Danes zvečer se vrši na Jesenicah v prostorih gosp. J. Klinarja strelski ples ondotnih strelcev. — Bralno in pevsko društvo »Triglav« v Radovljici napravi jutri na pustno nedeljo veselico v gostilni g. Ivana Avguščina. Pri plesu svira vojaška godba iz Ljubljane.

Križem sveta.

Razne vesti. Sloveči gozdovi Vallombrosa pri Florenci gorijo že tri dni. — Dijaske demonstracije so se primerile na dunajski tehnik zoper katoliške dijake, ki so bili tepeni. — Na Ruskem je umrl general Vencel Stangl, ki je zapustil več milijonov rubljev. Po českih matrikah se išče, kje je bil general leta 1823 rojen. — V Ljubuški v Hercegovini je slaboumna kmetica Taslidža sedela z otrokom pri ognjišču ter z otrokom vred zgorela. — V Pistu na Češkem je nekivdovec naložil 10 K v spomn na svojo ženo s pogojem, da se obresti izplačajo domačim revežem, ko bo teh 10 kron doseglo svoto dva milijona kron. To se zgodi leta 2259, tedaj čez 365 let.

Gospodarske stvari.

Samostojni konjerejski odsek c. kr. kmetijske družbe Kranjske je imel dne 10. t. m. svoj redni občni zbor, katerega se je udeležilo okoli 50 konjerejcev iz vseh strani dežele. Na predlog g. Primožica s Pristave se je obravnavalo o predlogu, da bi se premovanje konj vršilo tudi v Trziču. V novi odbor so bili izvoljeni gg.: poslanec Franc Povše, predsednikom; veleposestnik Josip Lenarčič na Vrhniki, podpredsednikom; odbornikom pa gg.: Ivan Gams, posestnik v Iški Loki; Gabrijel Jelovšek, župan na Vrhniki; baron Leopold Lichtenberg, graščak v Jablah; Vinko Ogorelec, posestnik v Škofeljci; Alojzij Pavlin, c. kr. nadjivnozdravnik v Ljubljani; Anton Ulm, graščak v Klevevžu; Franc Zupančič, posestnik v Rakovniku, in Ivan Žark, župan v Lescab.

Darila.

Upravništvo našega lista je prejelo:

Za dijaško kuhinjo je daroval Josip Boncelj, trgovec v Železnikih povodom poroke svoje hčere Line z gosp. Antonom Globočnikom znesek 10 kron.

Tedenski sejem v Kranju dne 16. t. m.

Prignalo se je 210 glav goveje živine, 9 telet, 12 prašičev, — ovac, — kozlov, — buš, — konj. — 50 kg: pšenice K 7·50, prosa K 7·50, ovska K 6·50, rži K 6·75, ajde K 8·—, ječmena K 7·50, krompirja K 2·30, deteljno seme K 62—65.

Trgovski pomočnik

zmožen slov. in nem. jezika, sprejme se s 15. marcem t. l. Kje? pove upravništvo «Gorenjca». 26—2

Denarna posojila

izposluje pod jako ugodnimi pogoji in v najkrajšem času **Vinko Jurca, Kranj št. 148—149.**

Prepričan sem, da je najboljši in najcenejši mizar za stavbe in pohištvo v Trziču hiš. št. 102

Ivan Čepelnik

kjer se dobe tudi vedno vsakovrstne

mrtvaške rakve. 38—1

Zahtevajte „Gorenjca“
v vseh gostilnah in kavarnah!

Stanovanje

s 4 sobami in kuhinjo, ali posamezno z 2 sobama in in z 1 sobo in kuhinjo se odda v Savskem predmestju št. 26. 34—2

Deček

poštenih kmetskih starišev, ki je izpolnil 14let, zmožen slovenskega in nemškega jezika, želi ostopiti v specerijsko ali manufakturno trgovino.

Naslov pove upravništvo «Gorenjca».

35—1

Železnato vino	LEKARJA Piccoli - ja v Ljubljani. Dobiva se v lekarnah
 krepča malokrvne, nervozne in slabočne osebe	

Edina zaloga na Kranjskem lekarna **Piccoli** pri Angelu Ljubljana dunajska cesta.

Pollitreka steklenica velja 2 K.

Zunanja naročila izvršuje lekarnar **GABRIEL PICCOLI** v Ljubljani točno, ako se mu pošlje l. 161-21 znesek po poštnem povzetju.

Advokat**dr. Alojzij Kokalj**

uljudno naznanja

da je otvoril svojo pisarno v Ljubljani

≡ **Kolodvorske ulice št. 12** ≡

(Kudovernikova hiša).

JOS. POGAČNIK

krojaški mojster v Radovljici šte. 41

priporoča slavnemu občinstvu

svojo delavnico za izdelovanje

Raznovrstnih oblek

za gospode, uradniških uniform, salonskih, turistiških in kolesarskih oblek, havelokov, povrtnikov in zimskih suknj.

Različno blago, in sicer najmodernejše je vedno
28-4 v zalogi.

Stavbinska kleparska dela

vsakovrstna, iz poljubnega gradiva. — Najcenejša izvršitev lesno-cementnih streh in pokrivanja s strešno lepenko ter v to spadajoče poprave z jamstvom najsolidnejšega dela. — Zaloga strešnega laka, lesnega cementa in strešne lepenke v najboljših kakovostih. — Strel vodne naprave po izkušeni sestavi.

Ustanovljeno 1861.

L. M. ECKER

Ustanovljeno 1861.

LJUBLJANA, dunajska cesta št. 7 in 16.

Vodne instalacijske naprave vsake vrste, napeljava v hiše, zveza z obstoječimi vodovodi, premembe in vsakršne poprave. Zgradba stranišče in kopalnih naprav od preproste do najfinejše izvršbe proti jamstvu primernege, trpežnega dela. — Proračuni na zahtevanje brezplačno. 118-30

Nad 500 različnih vzorcev

Pri nakupu blaga za

Moške obleke

se dobro priporoča

R. MIKLAUC

v Ljubljani, Špitalske ulice šte. 5

ki ima v zalogi vedno najnovejše blago.

O resnično nizkih cenah se vsakdo lahko prepriča.

74-41

Vzorke pošilja na zahtevanje poštne prosto

Poštebna zanesljivo dobra

Cene jako ugodne

Lesena baraka

se kupi takoj.

86-1

Cene, kakor tudi velikost taiste naj se naslovi na upravnništvo «Gorenjca».

87

Potrjim srcem javljam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naš iskreno ljubljani soprog in oče, gospod

Edvard Pogačnik

po dolgotrajni mučni bolezni, previden s sv. zakramenti v dobi 59 let, danes ob 1 uri popoldne mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb dragega pokojnika bo v torek, dne 17. svečana ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti Spodnja Šiška št. 125 na pokopališče pri sv. Kristofu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v več cerkvah. Priporočamo dragega ranjkega v blag spomin in molitev.

Spodnja Šiška, dne 15. svečana 1903.

Neža Pogačnik, soproga, in otroci.

Šivalni stroji in kolesa

Tovarniška zaloga

97-34

Ivan Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priporoča svoje najbolj priznane

šivalne stroje in kolesa

Ceniki se dopošljejo na zahtevanje zastoj.

JOSIP WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik

LJUBLJANA, Slomškove ulice št. 4

Stavbeno-umetno in konstrukcijsko ključavničarstvo.

Žično omrežje na stroj, obhajilne mize, ograje na mirodvoru, obmejno omrežje, vežna vrata, balkoni, verande, stólpne križe, štedilnike i. t. d. 81-40

Špecialiteta: valjični zastori (Rollbalken).

Ljubljanska KREDITNA BANKA

Polnovplačani akcijski kapital K 1.000.000

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

v Ljubljani

Špitalske ulice št. 2.

Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Daje pred-ujme na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila.

Podružnica v Spljetu

(Dalmacija).

11-6

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

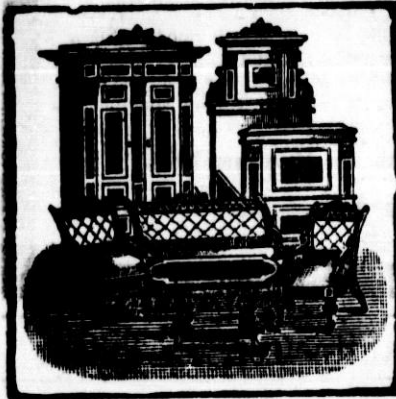
Promet s čeki in nakaznicami.

Nekrat premisano!

Glinaste peči,
štedilnike, banje
za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in
druge glinaste izdelke
v vseh barvah, kipešne in cene
priporoča prva in največja
tovarna
pečij in glinastih izdelkov
August Dreise
v Ljubljani.

75-40

R. LANG, Ljubljana (Kollzej)

tovarna za modroce na peresa
in posteljno opremo, saloge
pohištva,

priporoča vsake vrste

modrocev, posteljne uloge, zrcal, podob,
otročjih vozičkov, naslonjačev, pohi-
valnikov (sofa, kanape, divan) v
sobno opremo 60-44

po najnižjih cenah.

Cenike s 300 podobami pošlje
zastonj in poštne prosto.

Razpošiljanje točno.

G. Tönnies

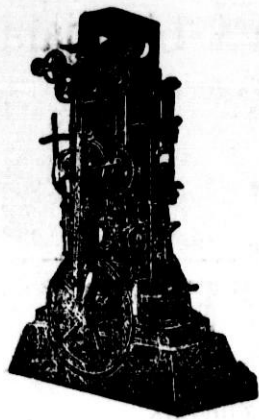
Ljubljana 76-39

tovarna za stroje, železo
in kovinolivarna

priporoča kot posebnost vse vrste

žage in vse stroje

za obdelovanje lesa, ame-
rikanske turbine, bencin-
motore in parostroje.

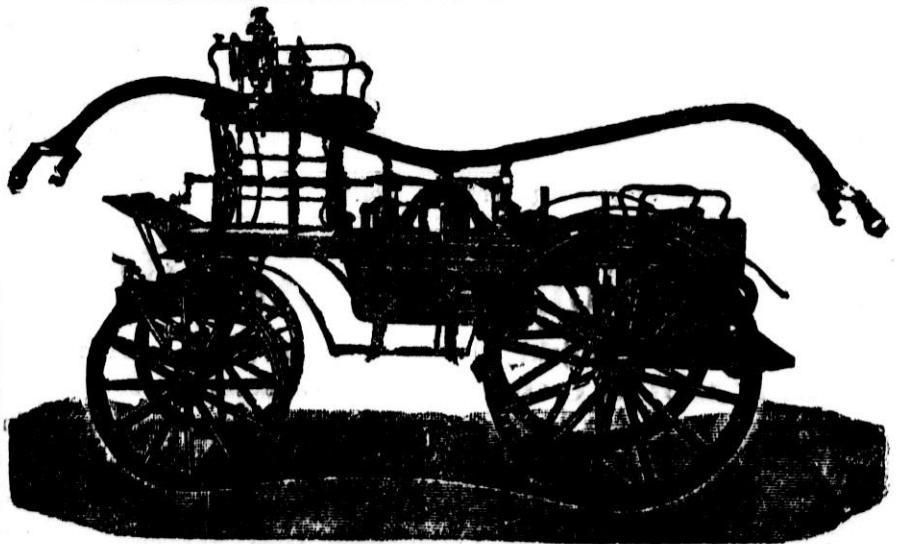
C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic,
kmetijskih strojev, I. moravska mehanična
tkalnica čevl in pasov

R. A. SMEKAL

v Cechu pri Prostjevu in Smichow-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9
priporoča 15-5

slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebni-
kom brizgalnic vsake vrste, s patentom proti
smrzlini in s priredbo, da tiste na obe strani
vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati
delo — naučba v teku treh dni — ter ne po-
trebujejo izprašanega strojevodjo; dalje vse drugo
gasilno orodje, čelade, pase, sekirice, lastve
i. t. d., kmetijsko orodje in Peronospora-
brizgalnice. — Roba solidna elegantna in ceno.
Plačila po dogovoru.

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu.

Priznано najboljše

oljnate barve

smilete s stroji najnovejše sestave, prekašajo
vsako konkurenco po finosti, ki omogočajo z
jako majhno množino pobarvati veliko po-
vršino, razpošilja

po nizkih cenah

Adolf Hauptmann

v Ljubljani

tovarna oljnatih barv, firneža, laka in
steklarskega kleja. 82-38

Ilustrovani ceniki so brezplačno na razpolago.

Prodaja na debelo!

Prodaja na drobno!

Andrej Boucon

149-23 LJUBLJANA

Prule (Sredina) št. 18

TOVARNA ZA IZDELOVANJE

VSAKOVRSNIH STOLOV

MIZ ZA VRTOVE

in vseh v to stroko
spadajočih pred-
metov, kise izvršujejo
natančno po naročilu.

Znanja naročila se iz-
vršujejo točno in po najnižjih
cenah.

Ceniki se razpošiljajo zastonj in
frankovano.

Prešernove poezije

v novi popolni izdaji z življenjepisom, literarno-zgodovinskimi črticami in estetično oceno. — Uredil Anton Aškerc. — Elzevir-izdaja (rudeče usnje z zlato obrezo 3 K, 96—35 po pošti 3 K 20 h.

Založništvo

L. Schwentner

v Ljubljani.

148-11

Dr. pl. Trnkóczy-ja

Kranjski redilni prašek za prašiče

1 zavoj 50 vin., 5 zav. samo 2 kroni naj kupi vsak, kdor redi prašiče, da doseže, da postanejo prašiči mesnati, tolsti in debeli, da imajo okusno meso, kar se doseže s tem praškom gotovo, hitro in najcenejše.

Spšostovani gospod! Moji prašiči niso zrl, tudi so bili sila revni. Služajno sem dobil za poizkušnjo od enega svojih ljudi en zavojček redilnega praška za prašiče, clovek se mora kar čuditi! Ne morem svojih prašičev dovolj krmiti in so se v nekoliko dneh močno zredili sprito tega izbornega pomočka. Morem ga vsakomur najbolje priporočiti in ga bodem tudi priporočal.

Prosím s povratno pošto pet zavojčkov redilnega praška za prašiče.

31. X. 1900.

Z velespšostovanjem

Jožef English, ogleda žel. proge, Beliše, Slavonija.

Uradno poverilo.

Predstojeci prepis se popolnoma ujema z izvornikom, pisanim na dopisnico, na kateri sta znamki za 4 šlerje in 2 vinarja.

V Ljubljani, dne 3. (tretjega) oktobra 1901 (tisoč devetsto prvega leta).

(Notarski pečat.)

Ivan Plantan, c. kr. notar.

Pri zdravih prašičih, najsi bodo mladi ali stari, zadostuje navadno en zavoj za 50 vinarjev.

Dobiva se pri vseh trgovcih, ako ne, potem po pošti iz lekarne Trnkóczy v Ljubljani.

Pri tej se tudi dobiva: dr. pl. Trnkóczyja balzam (že 30 let svetovnoznani). 1 stekl. 20 h, 12 stekl. 2 kroni, 24 stekl. 4 krone prosto poštnine, 6 tucotov samo 10 kron, poštnine proste. — Izborne želodečne kapljice (enake prejšnjim Marijaceljskim kapljicam, želodnemu grenkemu likerju, želiščnemu vinu i. t. d.) 1 stekl. 40 h, 6 stekl. 2 kroni. — Pilne odvajalne, želodec čisteče. 1 škatla 42 h, 6 škatel 2-10 kron. — Kašljev, pljučni in prsni sok ali zeliščni sirup. 1 stekl. 1-12 kron, 6 stekl. 5 kron. Drgnilni, udov in protinski cvet. 1 stekl. 1 krono, 6 stekl. 4-50 kron. — Tinktura zoper kurja očesa. 1 stekl. 80 h, 6 stekl. 3-50 kron. — Raztvorjajoči, čistilni čaj. 1 zav. 1 krono, 5 zav. 4 krone. — Vsak dan prihajajoča zahvalna pisma, tudi od zdravnikov hvalijo ta sredstva.

Cenj. gg. ženinom in nevestam!

Priporočam po najnižjih cenah svojo bogato zalogo vseh vrst poročnih prstanov, uhanov, brošk verzic i. t. d., kakor tudi žepnih in stenskih ur, ki so po vsem svetu znane kot najboljše.

Za obilen obisk se priporoča

73—36

H. SUTTNER

urar v Kranju.

Ceniki zastoj in franko.

Zaloga vina.

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem odprl v svoji novi kleti na Primskovem tik državne ceste blizu železnega mosta novo založnico vina. Oddajalo se bode vino le-tu vsak ponedeljek in soboto; doma v Šenčurju v stari zalogi pa se bode dobilo vino vsak dan.

Priporočam se z dobro kapljico in nizkimi cenami.

192—5

Ivan Graiser, vinotržec.

Vljudna prošnja:

Prikupovanju ne zahtevajte samo »sladne kave«, ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvornih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

Cena zavoju 50 vinarjev.
vsebina 50 gramov.

„Le Délice“ neprekosljivi papir za svalčice 32—2
najboljše cevke za svalčice (cigarete)

dobivajo se pri gg. Janku Kocmutu v Kranju in Otonu Homannu v Radovljici.

Kreditno društvo v Kranju

registrovana zadruga z omejeno zavezo

je pričelo poslovati dne 1. januarja 1903 v Kranju na glavnem trgu v hiši g. K. Floriana št. 194.

Uraduje se vsak dan ob delavnikih od 9. do 12. ure dopoldne, ob ponedeljkih in smajnih dneh pa tudi popoldne od 2. do 4. ure.

Hranilne vloge se obrestujejo po

4 1/2 %

brez vsakega odbitka ter plačuje „Kreditno društvo“ rentni davek za vlagatelje iz svojega.

Obresti se računajo od 1. oziroma 15. vsakega meseca po dnevu vložitve do 1. oziroma 15. pred dnevom vzdignjenja. Nevzdignene obresti se prištevajo koncem leta kapitalu.

Posojila se dovoljujejo na osobni kredit, zastave in tudi na hipoteke proti primerni obrestni meri.

V upravnem svetu so:

Franz Krenner, podpredsednik.

Janko Majdič, predsednik.

Rudolf Kokalj, pisarniški ravnatelj.

Karol Jäger.

Josip Kovač.

Nadzorstvo:

Vinko Majdič.

Peter Mayr.

Dr. Valentin Štempihar.

Ciril Pirc.

Ivan Rakovec.

Izhaja vsako soboto zvečer, če je ta dan praznik, pa dan poprej. — Velja po pošti prejemana za celo leto 4 krome, za pol leta 2 kroni, za četrt leta 1 krono. Za Kranj brez pošiljanja na dom stane za celo leto 3 krome, za pol leta 1 krono 50 vinarjev. Dostavljanje na dom stane za celo leto 60 vinarjev več. Posamezne številke stanejo 8 vinarjev. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se za petivrsto 10 vinarjev, če se tiska enkrat, 8 vinarjev, če se tiska dvakrat, če se tiska večkrat, pa po dogovoru. Uredništvo in upravnništvo se nahaja v hiši št. 105 nasproti župne cerkve. — Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnina reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.